

Αντιμέτωπη αλλά εκμεταλλεόμενη τις επιπτώσεις της τρίτης ηλικίας

Βίλλυ Παρίση-Παραδελλη
Ιανουάριος 2010

Τα 60 μου απετέλεσαν τη χρυσή τομή της καριέρας μου. Ξαφνικά, οι όροι «μεσήλικας εργαζόμενη» και λίγο αργότερα «ηλικιωμένη εργαζόμενη» άρχισαν να με τριγυρίζουν περίεργα κάνοντάς με να καταλάβω ότι η ζωή μου δεν φαινόταν να έχει τις ίδιες προοπτικές. Και ναι μεν είμαι ευέλικτο άτομο γενικά ώστε να αντιμετωπίσω την ιδέα, αλλά η δουλειά μου ήταν ακόμη απαραίτητη στη ζωή μου λόγω διαφόρων καταστάσεων που είχαν προκύψει, απ' αυτές που συνήθως δεν περιμένεις, και έπρεπε να συνεχίσω ακάθεκτη, σε εποχή μάλιστα που είχα πιστέψει ότι είχα επιτέλους φτάσει στο σημείο αυτής της περιβόητης «συνταξιοδότησης», που περίμενα για πάρα πολλά χρόνια.

Στο σημείο αυτό αποδείχθηκε χρήσιμο το ότι συνήθιζα να παρακολουθώ από πολύ κοντά τις διασυννοριακές και διεθνείς τάσεις και κατευθύνσεις όσον αφορά το επάγγελμα μου και γενικά την κατάσταση γύρω από μεσήλικες ή ηλικιωμένους υπαλλήλους γιατί καταλάβαινα ότι η «τρίτη ηλικία» θα ήταν το άμεσο μέλλον μου, δεν φανταζόμουν όμως ότι θα ερχόταν τόσο.... γρήγορα!!!! Με τις πληροφορίες που έψαχνα και έπαιρνα από ευρωπαϊκούς και άλλους διεθνείς φορείς σχετικούς με τον επαγγελματικό κόσμο, κατάλαβα ξαφνικά ότι παρά την όποια μεροληψία ή ειρωνικά σχόλια με τα οποία σε αντιμετώπιζαν οι εργοδότες, οι υπάλληλοι ακόμη και οι συνεργάτες, είχε αρχίσει ταυτόχρονα να υπάρχει μια έντονη τάση χρησιμοποίησης του εργατικού δυναμικού μέσης και τρίτης ηλικίας, η οποία και αποδεικνυόταν εξαιρετικά αποτελεσματική, λόγω της πείρας και της εμπειρίας τους, της υπομονής τους, της συναδελφικότητάς τους, της οπλισμένης μεγαλύτερης διαθεσιμότητάς τους, της ικανότητάς τους να δίνουν, ψύχραιμα και αποτελεσματικά, ανώδυνες λύσεις σε κρίσιμες καταστάσεις, της ανάληψης και διεκπεραίωσης κάθε είδους εργασίας σε περιορισμένο χρονικό διάστημα, και σαφώς των λιγότερων εξωυπηρεσιακών ευθυνών τους. Έχοντας υπόψη τις ταχείες και συνεχείς εξελίξεις που συμβαίνουν στον επαγγελματικό κόσμο καθώς και τις δυσκολίες που ο εμπορικός κόσμος αντιμετωπίζει όσον αφορά στην οικονομία, στο ασφαλιστικό, στο ανθρώπινο δυναμικό κτλ., έγινε ξαφνικά αντιληπτό ότι η χρησιμοποίηση ατόμων μέσης ηλικίας ή συνταξιούχων ήταν μια αναπάντεχη και ευχάριστη έκπληξη και σαφώς μια λαμπρή λύση γι αυτούς!!!

Βέβαια, από την πείρα που διέθετα ήξερα ότι για να αποτελεσω μέλος της ομάδας ενός σύγχρονου γραφείου, μπορεί οι γνώσεις και εμπειρίες μου να ήταν μεγάλες, όμως θα έπρεπε να είναι προσαρμοσμένες και στο *σύγχρονο περιβάλλον γραφείου*. Έτσι λοιπόν συνέχισα να ψάχνω και να βρίσκω πληροφορίες σχετικά με τις τάσεις της νέας εποχής, διάβαζα κάθε τι σχετικό με το *γραφείο του μέλλοντος* και την απόκτηση νέων δεξιοτήτων και γνώσεων σχετικών με το επάγγελμα μου, όχι στον μοντέρνο πια, αλλά στον *μετά-μοντέρνο κόσμο*, γιατί εκεί βρισκόμαστε. Εκμεταλλεύτηκα την ανάγκη των εταιριών για ζήτηση εκτός γραφείου βοήθειας (outsourcing) και ανάθεσης έργων σε ιδιωτικές μονάδες παροχής υπηρεσιών, με πλήρη ή μερική απασχόληση. Έτσι, οργάνωσα και λειτούργησα από το σπίτι μια τέτοια μονάδα, *ένα εικονικό γραφείο – a virtual office –* το είδος του γραφείου που κάνει τη ζωή κάθε εργαζόμενου, ανεξάρτητα φύλου, ξανά παραγωγική, και άρχισα να παρέχω τη διοικητική υποστήριξη που χρειάζεται κάθε σύγχρονος επαγγελματικός φορέας. Βέβαια, η λειτουργία ενός τέτοιου *εικονικού* γραφείου, σαν νέα ιδέα, προϋπέθετε μεγάλη γκάμα πείρας γύρω από τα πάντα, που και αυτό προϋπέθετε παρακολούθηση συνεδρίων, σεμιναρίων και ιστο-σεμιναρίων (webinars), ανάγνωση περιοδικών και εντύπων, χρήση Internet, δικτύωση, έρευνα για κάθε τι καινούργιο σχετικά με IT, εργαλεία υψηλής τεχνολογίας καθώς ευρεία γνώση, τουλάχιστον πληροφόρηση, για ό,τι πιο τελευταίο κυκλοφορούσε σε προγράμματα H/Y (DTP, CAD, Photoshop, Multimedia, motion capture, κτλ., κτλ.). Επίσης εξακολουθούσα να παρακολουθώ και να είμαι απόλυτα ενημερωμένη σε ό,τι αφορούσε το *Γραφείο του Μέλλοντος*, για το οποίο λεγόταν ότι *δεν θα είχε καμιά σχέση με το περιβάλλον του σήμερα*, ότι δηλ. το γραφείο αυτό θα πρέπει ανά πάσα στιγμή να είναι έτοιμο να παρέχει υπηρεσίες και σε περιβάλλον άλλου γραφείου (mobile office).

Έτσι λοιπόν, σε μια εποχή που τα πράγματα τρέχουν γρήγορα όσο ποτέ, το *εικονικό μου γραφείο* έγινε *κινούμενο γραφείο*, και εγώ θεωρούμαι όχι μια *εικονική γραμματέας ή management assistant*, αλλά μια *κινούμενη γραμματέας ή management assistant*.

Μια δήλωση που με ταρακούνησε μερικά χρόνια πίσω και με έκανε να σκεφτώ πολύ ήταν αυτή ενός CEO γνωστού Ευρωπαϊκού επαγγελματικού φορέα σε ένα συνέδριο στο Βερολίνο, ότι κατά τα προσεχή 15 με 20 χρόνια, οι εργαζόμενοι, άνδρες ή γυναίκες, εργάτες ή υπάλληλοι, θα πρέπει να καταλάβουν ότι μπορεί να χρειαστεί να αλλάξουν επάγγελμα ή κατεύθυνση στο επάγγελμα που ασκούν, 4 με 5 φορές στο διάστημα της καριέρας τους!!!

Ο ρόλος λοιπόν της management assistant θα πρέπει να προσαρμοσθεί και η ίδια να συμμορφωθεί με τα νέα δεδομένα. Και αυτό δεν αφορά τα άτομα της τρίτης ηλικίας μόνο, αφορά και τα δυναμικά μέλη της ομάδας που αποτελούν τη γραμματεία.

Ο κόσμος αλλάζει. Υπάρχει πιθανότητα το μεσήλικο ή ηλικιωμένο ανθρώπινο δυναμικό να εκτοπιστεί; Και αν συμβεί αυτό, μήπως θα είναι από δικό τους λάθος? Μπορεί το να μη μπορούν να βρουν δου-

λειά να είναι θέμα του «έτσι φρονώ» και φταίνε πάντα οι άλλοι;; Μήπως αυτό το ανθρώπινο δυναμικό θα έπρεπε να γνωρίζει ότι δεν έχει σημασία η ηλικία, αλλά αν θέλει να συνεχίσει να είναι παραγωγικό, υπάρχει μεγάλη ζήτηση γι αυτό και ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατάλληλα? Οι επαγγελματικοί και εκπαιδευτικοί φορείς είναι εκεί έξω για να τους διαφωτίσουν σχετικά με το θέμα, αλλά εξαρτάται από τους ίδιους να το ψάξουν και να το διαπιστώσουν.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να θέσω υπόψη των εργοδοτών αλλά και των μάχιμων εργαζομένων, το θέμα της *διάκρισης κατά των εργαζόμενων της τρίτης ηλικίας*. Η Τρίτη Ηλικία είναι εκεί και τους περιμένει, είναι και το δικό τους μέλλον, είτε τους αρέσει είτε όχι. Οι δε managers και όλοι οι ενδιαφερόμενοι τέλος πάντων, καλά θα κάνουν να αρχίσουν να αντιλαμβάνονται, αν δεν το έχουν κάνει ήδη βέβαια, πώς μπορούν να χειρίζονται, να εκμεταλλεύονται και να χρησιμοποιούν αυτό το δυναμικό για το δικό τους συμφέρον αντί να το πολεμούν.